

**دژیمتی
رههندی
خه‌یال و هیما
له شیعره‌کانی سواره‌دا**

عبدلله لطیف پور
له‌فارسیه‌وه: باران

باران

سواره‌ی ئیلخانیزاده په‌کېکه له پېښه‌نگانی شیعری هاوچه‌رخى رۆژه‌لآتی کوردستان، پینگه‌ی سواره له شیعری رۆژه‌لآتی کوردستاندا به‌راوهرده‌که‌ن به پینگه‌ی (نیما یوشیج) له شیعری نوئی فارسیدا، هه‌رچه‌ند بېنگومان شتواز و رېژه‌ی ئه‌و گۆرانکارییه‌ی ئه‌م شاعیره کورده له شیعری کوردیدا کردی، به‌راوهردناکرېت به‌و گۆانکارییه به‌ربلاوه زمانى و به‌یانی و فیکرییه‌ی (نیما یوشیج) کردی، به‌لام سهره‌رای ئه‌مانه ناتوانین ده‌ورى سواره له گۆرینی فۆرم و ناوه‌رۆکی شیعری کوردی رۆژه‌لآتی کوردستان له‌به‌رچاونه‌گرین. په‌کېک له شیعره هه‌ره جوان و رۆمانسییه‌کانی سواره شیعری «شاره».

گۆلم

دۆلم پره له دورد و کۆل

ده‌ئیم برۆم له شاره‌که‌ت

ئه‌ئیم به جامی ئاوی کانیاوی دئییه‌که‌م

عیلاجی که‌م کۆلی دلی پریم

له دوردی ئینتزاره‌که‌ت

وه‌رزه‌ بوو گیانی من له شار و هاره‌ هاری ئه‌و....

له‌م شیعره نوستالژیکه‌دا شاعیری ناؤمید له که‌شى وشک و پرووگرژ و توورپی شار، به‌ئاواتی ئه‌وه‌یه بگه‌رېته‌وه به‌ گونده‌که‌ی خۆی. له شار و ساردی و نامیهره‌بانى و فیلبازى و ساخته‌کاری خه‌لکه‌که‌ی ماندوو‌بووه و تاقه‌ پڤگای ده‌ربازبوونی خۆی له‌م کیشانه، له گه‌رانه‌وه به‌ لادى _ که‌ هه‌لبه‌ت به‌ جوړېک له جوړه‌کان گه‌رانه‌وه‌شه به‌ نهریته‌کان_ ده‌بینیت.

ئه‌گه‌رچی رخنه‌ی سواره له په‌یوه‌ندییه ئینسانی و کۆمه‌لایه‌تییه‌کانی دنیای نوئى، رخنه‌یه‌کی جوان و به‌جئیه، به‌لام کۆمه‌لېک خه‌لک ئه‌و شتوازه‌ی پروبه‌پروبوونه‌ی ئه‌ویان له‌گه‌ل باه‌ته‌سه‌ره‌کییه‌که‌ و پڤکاره‌که‌ی که‌ هه‌لاتنه له شار و گه‌رانه‌وه‌یه به‌ گوند به‌ شیوا نازانن.

ناؤمیدبوون له شارو تینوویه‌تی گه‌رانه‌وه به‌ که‌شى ساده و ساکاری لادى، نه‌ته‌نیا له شیعری سواره‌دا، به‌لکو له شیعری زۆربه‌ی شاعیرانی هاوچه‌رخى تردا به‌ ئه‌وه‌یه له شیعری نیما و شاملوشدا ده‌بینیت. نیما سه‌باره‌ت به‌م تامه‌زۆیییه ناوها ده‌نووسیت:

« پس از پنجاهی و اندی ز عمر ناله بر می آیدم از هر رگی
کاش بودم باز دور از مردمان چادری و گوسفندی و سگی »

«له‌باش په‌نجا و چه‌ند سالیکی عومرم

ده‌نالینت له‌شم ده‌مار به‌ ده‌مار

خۆزگه‌ دوور ده‌بووم له چاره‌ی خه‌لکی شار»

په‌شمالینکم ده‌وی و مه‌رېک و سه‌گئیک

لاکانی ده‌رووناس و فه‌یله‌سوفی فه‌ره‌نسی ده‌ئیت» گه‌شه‌ی ده‌روونی بابه‌ت سى قۆناغى (خه‌یالی، ئاوئینه‌ی و هئیمایی) له‌خۆده‌گریت. قۆناغى خه‌یالی له کاتی له‌دایکبوونی منداله‌وه ده‌ستپېده‌کات، تا ته‌مه‌نی شه‌ش مانگی. له‌م ته‌مه‌نه‌دا مندالی تازه له‌دایکبوو، هېچ وئنايه‌کی ته‌واوی سه‌باره‌ت به‌ خۆی نییه و به‌ له‌به‌رچاوگرتنی ئه‌وه‌ی که‌ هئیشتا نه‌چووته قۆناغى فېربوونی قسه‌کردنه‌وه، که‌شى ده‌رووبه‌ری خۆی له‌سه‌ر بنه‌مای ئیماژه‌کان ده‌ناسیت. مندال له‌م ته‌مه‌نه‌دا به‌ره‌به‌ره له‌وه تېده‌گات که‌ مانه‌وه‌ی ئه‌و له ژيان په‌یوه‌ندی به‌ چاودېرییه‌کانی دایکپه‌وه هه‌یه.

قۆناغى دووه‌م قۆناغى ئاوئینه‌یه. قۆناغى ئاوئینه‌ی کاتیک ده‌ستپېده‌کات، که‌ تواناکانی کۆرپه‌ی بى زمان له ته‌مه‌نی 6 به‌ 18 مانگی ده‌رنه‌که‌ون، ته‌نانه‌ت پېش ئه‌وه‌ی بتوانن قسه‌بکات و کۆنترۆلی جوړه‌ و تواناکانی خۆی بکات. ئه‌مه‌ش ئه‌و قۆناغه‌یه که‌ مندال ده‌یه‌ویت له ئاوئینه‌دا خۆی ببینن، یان له هه‌ل‌سوکه‌وته‌کانیدا خۆی تاقیبکاته‌وه، بېنگومان ئه‌م ناسینه‌ پرستیکى به‌لگه

نەوېست نېيە، چونكە مندال دەبېت وئېنەي خۆي ھەم لە خۆيدا (رەنگدانەوہی خۆي) و ھەم لە كەسئىكى دىكەدا (تەنھا يەك رەنگدانەوہ) بېيئىت. وئېنەكانى مندال لەگەل خۆيدا تەواو وەكو يەك نېيە، گەشەكردنى مندال بۆ قۇناغى قسەكردن بە تەواوى پەيوەستە بەم ناسېنەوہ و پەيدا بوون، يان پىگەپىشتنى (خود) كە ناوہندى ھۆشيارىيە، ھەمان ئەو ناسېنەيە. لەم قۇناغەدا مندال تارادەيەك ھەست بە تەواناكانى خۆي دەكات، بەلام ھېشتاش ھەر ھەست بە بۆشايەك دەكات.

قۇناغى سېھەم قۇناغى ھېمايە. قۇناغى «ھېمايە» ئەو قۇناغەيە كە مندال تىيدا فېرى قسەكردن دەبېت. لەم قۇناغەدا نەست دروستدەبېت. پۆل و سەرنجى باوك دېتە ناو دنياى مندالەوہ. ئەگەرچى رەھەندى ھېمايە دەتوانىت رەھەندى جيا بوونەوہ لە دايك و سەربەخۆبوونى مندال بېت، بەلام بە برواي لاكان لەبەر ھەندى ھۆكار ئەم سەربەخۆيە سەرنەگرېت و گەپىشت بە بوونىكى جيا لە كەسانى تر بۆ مروف دژوارە. لەم قۇناغەدا ئەگەرچى مندال دەبېتە بوونەوہ رېكى سەربەخۆ و جياواز لە كەسانى دەور و بەر بەتايەت دايكى، بەلام خواستى مندال ھېشتا يەكگرتنەوہ لەگەل دايكى و ھەستكردن بەو ئارامى و چىزانەيە كە لە باوہشى ئەودا دەستى دەكەوت.

لە شيعرى «شار»ى سوارەي ئىلخانيزادەشدا ھېما و وشەكان بە جۆرېك لە جۆرەكان تىنووپەتى مروف بۆ گەرانەوہ بۆ قۇناغى خەيالىمان پىشانەدەن. «گوند» لەم دەقەدا رەنگە بېرھېتانەوہى باوہشى دايك يان «ئوبزە»يەكى بچوكت، يانى ھەموو ئەو شتانەي ياد و بېرەوہرى دايك زىندوودەكەنەوہ بېت. لە كۆمەلگاي توندوتىژى شارددا كە ھەموان پىكەوہ غەرىبە و نامۆن، ھىچ دەستېك گەرمای دەستى دايكى نېيە.

(دەستى گەرمى ئاشنا نېيە كە دەيگوشم

دەستى چىويە)

ھەموو نىگاكان ژاراوين

(بە ھەر نىگايەكە و پەتايەكە)

ھىچ بەيكەرېك نىشانەي دايكى پيوہ نيە

(ئەوہى كە بەيكەرە مىسالى داوہلە)

كەس گوئى لە قسەي دل و ھەستەكانى مروف كە زمانى سەردەمى مندالى و

رەھەندى خەيالىيە، نەگرې:

(كى لە شارى تۆ لە شارى قاتلى ھەزار

گوئى دەداتە ئايەتى پەراوى دل).

لەپراستيدا شيعرى سوارە ناتەبايى و دژايەتى ئاشكرائى نيوان پەھەندى خەيالى و ھېمايەمان پىشانەدات. شار لەم شيعرەدا بە ئەويتربوونەكانى و ئالوودەيەكانى بە جۆرېك لە جۆرەكان، ئاماژە بۆ مەوداكان و قۇناغى ھېمايە دەكات، ئەو رەھەندەي مروفەكان تىيدا ناچارن لەيەكترجيايەنەوہ و بېنە خۆدېكى سەربەخۆ و دوور لەيەك. گونديش بە سادەيەكانى و بە نەوازشتى تىشكى خۆر و تريفەي مانگ و ئاوى كانياوہكانى كە لە مەمكەكانى دايك دەچن رەھەندى خەيالىمان وەبېر دېنېتەوہ كە رەھەندى سادە و ساكاربوون و ھاودلى و يەكگرتوويى بوو، ھەربۆيە ئەو شتەي وا لە شاعر دەكات، تاكو بېھوئى لە شار ھەلبېت ترس لە پارچەپارچەبوون و عىشق بۆ گەپىشتى دووبارە بە يەكگرتن و چىژەكانى سەرتاي ژيانە كە سەردەمانىك شاعىر لە باوہشى دايكىدا ئەزمونى كردوہ.

سەرچاوہ:

<https://www.google.iq/url?sa=t&rct=j&q=&esrc=s&source=web&cd=2&cad=rja&uact=8&ved=0ahUKEwjAna6UrefPAhXHDpoKHd5HDHoQFggnMAE&url=http%3A%2F%2Fplatepour.blogfa.com%2Fpost-143.aspx&usq=AFQjCNEgQigQOKxK4q0wh3z463D6mQzLaQ>

